

PrázdninovoTelčské poprvé

To už jsou zase Folkáče, jo? Prohlásil včera jeden ze dvou kluků, který se po nás otácel, když jsme večer na náměstí rozvěšovali plakáty a stavěli telčské dřevěné domečky. Jo, už jsou zase Folkáče. Pro někoho ZASE, pro mě poprvé. Víte, já totiž letos přijela pomoci pořádat festival a k něčemu se vám přiznám. Dneska mě to několikrát dojalo.

Byla jsem se tu jako malá jednou podívat a zbyly mi z toho hluboký dojmy, ale bez jakýchkoli povědomí o Prázdninách v Telči. Jediný, co jsem o nich dosud věděla, bylo to, že jsou folkové. A že probíhají o prázdninách. V Telči. Ale nejjistějším faktem bylo to, že na nich chci strávit část letošního léta.

V informacích, které přišly pořadatelům před začátkem festivalu, stálo: Vezměte si s sebou 1x tričko, 17x ponožky a dejte vědět, v kolik dorazíte – hlavně proto, abychom měli dost pivének. Tak krásnou zdrobnělinu pro pivo jsem ještě neslyšela, přišlo mi to skvělý a věděla jsem, že to skvělý bude. Pivének bylo nultý večer – jak se přezdívá večeru před začátkem – řekla bych až dost a nutno říct, že nultý večer skončil svítáním. Svítáním do krásného rána, který provonělo kafe a věta „Dej si radši chleba, telčské chleba je naprosto nejlepší.“ První den.

Má to tu specifickou, svojí, atmosféru. Baví mě, jak si velká část pořadatelů vůbec nepřivezla boty, nebo je, jak se zatím zdá, vůbec nehodlá použít. Baví mě chodit stejnou cestou několikrát za den sem a tam a tam a sem a baví mě tři námořníci s kytarou v podloubí. Baví mě typ lidí, který sem přijíždí. Folkových lidí. Přijde mi to vlastně skoro až neskutečný. Že se město, běžící normálním rytmem slunečných letních dní, nechá prostoupit silou folkového festivalu a náladou lidí, kteří takové festivaly pořádají a navštěvují. Baví mě, jak se v davu lidí na náměstí mňhají žlutý pořadatelský trička a mezi nima spousta triček jiných sloganů a barev z předešlých ročníků. Taky jsem jedno dostala. A baví mě ho nosit, odhánět z něj mušky, někam patřit a být tu. Popravdě ho teda dost šetřím, abych na něj hned neplácla třeba snídaní – to já se zase v tomhle dobře znám. Teď je večer a mám v něm první díru. Jako bych to neřikala. První den.

Nejlepší je ale ten proces. Dneska ráno jsme třeba drhli pódium na nádvoří zámku. Za čtyři hodiny už na něm stála obrovská trampolína a já pod ní utírala dešťové kapky. Další hodinu na to tam proběhla fan-tas-tic-ká akrobatická show a za dvě hodiny už tam bylo zas prázdné. Neuvěřitelný.

Tak vám chci jen říct – nenechte si to zkazit letošní situací, která sice trochu obtěžuje to krásno a svobodno kolem, tady totiž všechno běží vesele i přes to všechno. Nebojte. Jo! A nezapomeňte si roušku, nebo vás nechají před branou zámku. Jako mě. První den.

Maruška

Dobrý večer, dnešní zahájení bylo famózní. Chci poděkovat všem organizátorům, opakovaně se vracím do Telče a letos obzvláště jsem si to vychutnala. Díky úvodní řeči Medvěda jsem si uvědomila, jak je důležité, když lidé ve vedení města drží pohromadě. Závídím a Telč mám moc ráda. Přeji vám, ať se celý letošní ročník vydaří! A pane Vystrčilé, vám uctivě děkuji za to, že „jste“... Jana

DNES Divadlo Cylinder – Ronja, dcera loupežníka

Příběh Ronji určitě znáte z knížky Astrid Lindgrenové, tak si raději přečtete, co jeden z diváků řekl o samotném představení: „Už dlouho jsem neviděl tak imaginativní inscenaci, kde jsem se těšil na každou další scénu, co asi přinese za nápad. Pánská šatna snad promíne, ale dámy v tomto kuse zcela ovládly scénu, zejména jejich proměny v různou lesní zvěř, motýlky, loupežnického velitele a další a další, tím jsem byl opravdu unesen. Jak stačilo jedno dvě gesta a bylo to tam. Jedním slovem řečeno: Bájecné!“

Bonsai č. 3

Matadoři Kocouří scény se po roce opět vracejí, po loňském úspěchu na Portě slavnější než kdy dřív! Navazují tak na původní Bonsai ověnčenou dvěma vítězstvími na Portě nejen hudebně, ale i úspěchem. Těšíme se tedy nejen na „po svém“ zahraniční písně původní kapely, ale i autorské folkové skladby, které si svůj věhlas pomalu ale jistě budují.

Fajnbeat

Fajn je pro tuhle kapelu naprosto vystihující slovo. Z jejich folkrůkové hudby i z kapely samotné sálá pohoda a klídek, který se přesně hodí ke zmrzlině a limče na prosluněné telčské náměstí. Když se to navíc spojí s precizně hranou hudbou o trochu hlasitější než folk a o trochu tišší než bigbít, máme tu recept na krásné odpoledne na Kocourech.

Vlasta Redl a jeho kapela

Zpěvák, kytarista, popularizátor moravského folklóru, samorost, pravidelný finalista neoficiální soutěže „Píseň kterého autora si zazpíváme ve tři ráno u Kozla“, člověk na folkaře překvapivě neortodoxní, ostrý i rozesmátý. Vlasta je rodinné stříbro české hudby, kapesní nůž vždy připravený pořádně do toho říznout, kápézetka, která srdce kytaristy nikdy nenechá ve štychu, táborák, co zahřeje u srdce. Ať už hraje písně z doby AG Fleku, moravské lidovky nebo rozmarnější písničkaření, Vlasta se vždycky treťí do noty a postará se o večer, který je jedním z vrcholů festivalu. Dejme tedy sbohem všem galánečkám, naladme husličky a spolu s hudci povandrujme do Vizovic, kde na pěkné rovině zahrajeme Smrti, že Carpe Diem, život je krátký. Vždyť Prázdniny v Telči jsou jen jednou za rok, tak si je musíme náležitě vychutnat.

Hm...

Kapela Hm... je, co se repertoáru týče, dost možná nejzvláštnější kapelou letošního festivalu. Hrají totiž převážně zhudebněné české básně, od Ortenu přes Kollára až po Nezvala. Pokud si tedy potřebujete doplnit znalosti literatury, koncert Hm... je naprosto ideální příležitost. Jestli se vám ovšem při slově poezie vybaví pouze přísný pohled nakvašené češtinářky, nezoufejte. Hm... totiž klasiku prospikovávají čistě autorskými kusy, jako třeba milostným valčíkem na čtyři doby o prodavače sifonových bombiček. Naladte se tedy na emocionální horskou dráhu, kde písně se srdceryvnými texty těch největších českých bardů střídá příjemně potměšilý humor, a ze které vystoupíte s úsměvem na tváři a zvláštním slavnostně vážným pocitem, který ve vás vyvolá jen a pouze dobrá poezie.

Při objevování zákoutí Telče určitě zamiřte také na terasu bývalé synagogy a prozkoumejte tamní galerii a kavárnu Gamoneum. Dojdete tam cestou nahoru z náměstí po mostku a doleva, Na Parkaně 123. Dnes od 17:30 se tam odehraje koncert violoncellového dua **CCellosa** a v pondělí 27. 7. zahraje kapela **Budoár staré dámy**.

DRBY Když usnete ve spacáku jako housenka v pořadatelském tričku, ráno se z vás vyklubou trochu zmačkané motýleky.

Pořadatel Fanda se včera nechal na bráně zlákat k vyzkoušení nové on-line služby a už vesele obchoduje. Detaily a výkup nebo nákup si s ním domluvte osobně.

Wáchy s Dejfossem hned při telčském shledání vzpomínali, jak se naposledy spolu hezky opili přes Skype.

Toto číslo věnujeme předsedovi Senátu Miloši Vystrčilovi. Byl letos totiž prvním, kdo se po Zpravodaji ptal.

DÍLNÝ Na dvorku Lidušky za výčepem Kozla se pěkně rozjíždějí festivalové dílničky. Můžete si vyrobit sklíčka, nebo namalovat všechno možné: polštářky, plyšáky, tašky a další.

15.00 pohádka

17.00 Kocouří náměstí

19.30 nádvoří zámku

22.30 Nocturno

ZÍTRA

- Divadlo Cylinder
Kvak a Žbluňk – Dva kvamarádi
- Huménečko a Veget
- Žofie Kabelková,
Vladimír Václavěk a Iva Bittová
- Bee Band

NEDELE 26. ČERVENCE